

Pozri, my sme opustili všetko a išli sme za tebou. Čo z toho teda budeme mať? (Mt 19, 27)

(Peter Cap) Mať z toho niečo. Je to doslova súčasť našej identity. Každá naša činnosť, každá naša služba je spojená s touto otázkou. Študujem, aby som bol lekár, inžinier. Trénujem, aby som mohol reprezentovať. Chodím do *fitka*, behám, aby som dobre vyzeral. Chodíme do chrámu, modlíme sa, postíme sa, aby sme boli spasení. Evokuje to v nás to, že titul sme si zaslúžili. Veď som drel na výške, ten reprezentačný dres je výsledok mojich tvrdých tréningov, moja postava je výsledkom môjho odriekania si a aj nebo je odpoveďou na moje modlitby. Aké jednoduché by to bolo.

Možno všade inde to tak funguje, ale v otázke viery a spásy určite nie, lebo Boh spásu dáva úplne zadarmo. Nechcem povedať, že chodiť do chrámu či modlitby nemajú zmysel a nie sú na osoh. Chcem povedať, že Boh si nás ešte pred stvorením sveta zamiloval a neušetril ani svojho jednorodného Syna, aby sme mohli byť spasení. To je to, čo Boh dáva úplne zadarmo. Spásu. To budeme mať z toho, že sme uverili.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)